

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/110/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512203028
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512203028.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľov 1/ G. L., 2/ A. L., 3/ D. L., všetci bytom R., C. XX, 4/ Mgr. C. L., bytom R., K. 1, všetci právne zastúpení Kutan, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Andrusovova 1/, IČO: 36 861 308, proti odporkyni C. R., bytom G. XXX, právne zastúpená JUDr. Vladimírom Fraňom, advokátom so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Haškova č. 18, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.10.2012, č.k. 11C/84/2012-96, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovatelia 1/, 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť odporkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania 81,46 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Fraňa, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. G. ako parcela registra C č. 344 s výmerou 655 m², č. 345 s výmerou 644 m² a stavby domu súp.č. 169 tak, ako sú vyznačené na geometrickom pláne zo dňa 16.12.1986. Svoj návrh odôvodňovali tým, že sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, pričom odporkyňa je vlastníčkou susediacich pozemkov a stavby. Spoločná hranica podľa katastrálnej mapy však nezodpovedá skutočnosti a ani v katastri nehnuteľností uvádzané výmery nezodpovedajú skutočnosti a to v ich neprospech.

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ O.s.p., § 135 ods. 1, 2 O.s.p. ako aj ust. § 132 ods. 1 a § 134 ods. 1 OZ. Ako prvú otázku v tomto konaní riešil otázku existencie prekážky veci právoplatne rozhodnutej. Túto prekážku konania nepovažoval za danú, no situácia je takmer hraničná, pretože rozhodnutie o žalobe na plnenie môže predstavovať prekážku veci rozhodnutej pre konanie o žalobe určovacej. V predchádzajúcom konaní o vypratanie zakladali navrhovatelia uplatnený nárok na vlastníckom práve k spornej časti nehnuteľnosti a rovnako na vlastníckom práve založila svoju obranu aj odporkyňa. Okresný súd v Trenčíne po vykonanom dokazovaní návrh na vypratanie zamietol, pretože vlastníčkou pozemkov, ktorých vypratanie navrhovateľa požadovali, bola odporkyňa. Dôvodom, pre ktorý však súd v tomto určovacom konaní prekážku veci rozhodnutej nevidel je okruh účastníkov, kedy oproti predchádzajúcemu konaniu o vypratanie sú na strane navrhovateľa v postavení 2/ až 5/ (t.č. označení navrhovateľa 1/ až 4/) iní účastníci. Ďalej uviedol, že rozhodujúcou je otázka vydržania. V čase vydania rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.06.2007 bola odporkyňa vlastníčkou sporných častí nehnuteľností. Tento záver nebol spôsobilý vyvrátiť ani navrhovateľmi predložený posudok z roku 2009, pretože otázka vydržania ako otázka práva, nemohla byť znalcom

z uvedeného odboru posudzovaná a súčasne rozsudku OS Trenčín zo dňa 12.06.2007 dáva priamo O.s.p. väčšiu dôkaznú silu, keď stanoví, keď súd už z existujúcich rozhodnutí a posudzovaných otázkach vychádza. Vychádzajúc z tohto skutkového zistenia dospel súd k záveru, že určovací návrh by bol dôvodný pokiaľ by bolo preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľmi po 12.06.2007. Matka navrhovateľov však bola spolu s navrhovateľmi účastníčkou predchádzajúceho konania vedenom na Okresnom súde Trenčín a teda aj vo vzťahu k nej bolo rozhodnutím konštatované, že nie je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Vychádzajúc tak zo skutočností, že odporkyňa bola vlastníčkou sporných nehnuteľností v čase rozhodnutie Okresného súdu Trenčín o ich vypratání a po tomto dni nedošlo k nadobudnutiu dotknutých nehnuteľností navrhovateľmi, mal súd za preukázané, že navrhovatelia nie sú vlastníkami nehnuteľností tak, ako to žiadali. Navrhovatelia žiadali určiť vlastníctvo nielen k sporným častiam pozemkových nehnuteľností, avšak aj k stavbe súp.č. 169, ktorá je ich vlastníctvom aj v súčasnosti. Na určenie vlastníctva k stavbe, ktorá je nepochybne vlastníctvom navrhovateľov nie je daný naliehavý právny záujem, pretože postavenie navrhovateľov by sa žiadnym spôsobom nezmenilo. Vo vzťahu k určeniu vlastníctva k domu súp.č. 169 súd návrh zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Okrem toho súdu uviedol, že na Okresnom súde Trenčín prebieha konanie o povolenie obnovy predchádzajúceho konania sp.zn. 3C/535/2002 a to pod sp.zn. 21C/134/2010, avšak súd nepovažoval za potrebné a efektívne vyčkávať s rozhodnutím tejto veci na rozhodnutie o povolení obnovy, pretože toto je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozsudok zo dňa 12.06.2007 je na teraz právoplatný. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyňi boli priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 191,80 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podali včas odvolanie navrhovatelia, ktorí uviedli, že dňa 13.09.2012 došlo k uzavretiu zámennej zmluvy v dôsledku čoho sa podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností stali navrhovatelia 2/ až 5/ (t.č. 1/ až 4/) a v súvislosti s týmto žiadali, aby pôvodne označený navrhovateľ 1/ Ing. C. L. z konania vystúpil a s tým, že navrhovatelia 2/ až 5/ vstupujú do jeho práv a zároveň určil, že navrhovatelia 2/ až 5/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností tak, ako to bolo pôvodne určené v žalobe, každý v podiele 1-ina.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila odporkyňa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázala na skutočnosť, že podané odvolanie navrhovateľa žiadnym spôsobom neodôvodnili a neuviedli z akého zákonného dôvodu napádajú rozsudok okresného súdu.

Na základe výzvy zo strany odvolacieho súdu zo dňa 10.04.2013 navrhovatelia upresnili, že prvostupňový súd im svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom a zároveň nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pričom konanie má inú vadu, ktorá má mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukazovali na tú skutočnosť, že držba odporkyne bola narušená postupom navrhovateľa v roku 1997, kde podľa polohopisného nákresu vypracovaného Ing. Pavlom Lošonským autorizovaným geodetom, pôvodná vlastnícka hranica medzi pozemkami navrhovateľov parcela 344 a 345 a pozemkami odporkyne parcela 346 a 347 bola iná ako hranica týchto pozemkov podľa katastra nehnuteľností a to tak, že parcela č. 344 a 345 boli väčšie o 18 m², ktoré sú teraz zabraté a parcela 347 o 27 m², ktoré sú teraz zabraté do pozemku 346. Na základe tohto začali medzi navrhovateľmi a odporkyňou v roku 1997 rokovania o usporiadaní pozemkov o čom bol prvý záznam spísaný 10.05.1997 na Obecnom úrade G.. Poukázali preto na skutočnosť, že odporkyňa nemohla byť v žiadnom prípade v nerušenej dobromyseľnej držbe sporných nehnuteľností nepretržite po dobu 10 rokov, pretože je evidentné, že vedela, že sporné nehnuteľnosti jej nepatria. Uviedli tiež, že na skutočnosť, že niektorými dôkazmi sa Okresný súd Trenčín v konaní o vypratání nemal možnosť oboznámiť, pričom za rozhodujúci dôkaz preukazujúci vydržanie sporných nehnuteľností odporkyňou považoval okresný súd geometrický plán G. Franka, avšak ďalšími podpornými dôkazmi sa tieto zistenia ukázali ako nepravdivé. Zo samotného pojednávania a výpovedi odporkyne a jej právneho zástupcu vyplynulo, že už nie je sporné to, že spoločná hranica bola priamkou a teda zostalo sporné len to, či došlo k vydržaniu spornej časti nehnuteľnosti alebo nie. U. odporkyňa v priebehu prvostupňového konania neprodukovala žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, iba používala argumenty, ktorý nepodporila žiadny relevantným dôkazom. Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal s podstatnými procesnými otázkami a to, že je daný naliehavý právny záujem a nie je daná prekážka veci rozhodnutej, mal pokračovať v plnohodnotnom dokazovaní. Preto sa súd podľa názoru navrhovateľov musí zaoberať skutkovými okolnosťami zakladajúcimi možnosť vydržať vlastnícke právo a opätovne sa zaoberať a za týmto účelom vykonať vlastné dokazovanie. Mali za to, že odôvodnenie súdu prvého stupňa je arbitrárne a nedostatočne zdôvodnené, preto zotrvávajú navrhovatelia vo svojom

návrhu v celom rozsahu a žiadajú Krajský súd v Trenčíne, aby rozhodol tak ako navrhli v pôvodnom odvolaní, pričom pokiaľ ide o stavbu súp.č. 169 druh stavby rodinný dom, táto časť je zrejme v texte uvedená omylom.

Uznesením zo dňa 12.02.2014, č.k. 17Co/110/2013-125 Krajský súd v Trenčíne pripustil, aby z konania vystúpil pôvodne označený navrhovateľ 1/ Ing. C. L. a na jeho miesto, aby nastúpili navrhovatelia 2/ až 5/ G. L., A. L., D. L. a Mgr. C. L. a zároveň pripustil zmenu návrhu tak, že sa určuje, že navrhovatelia 2/ až 5/ sú spoluvlastníkmi nehnuteľností parcela registra C KN parcela 344 o výmere 655 m², 345 o výmere 644 m², stavba súp.č. 169 tak, ako je vyznačené na priloženom geometrickom pláne z roku 1986, nachádzajúci sa v obci G., k.ú. G. na LV č. 330 ako podielové spoluvlastníctvo vo veľkosti 1-ina v prospech navrhovateľov 1/ až 4/. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 92 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 95 ods. 1, 2, 3 O.s.p., kedy súd v dôsledku prevodu práv z navrhovateľa 1/ a navrhovateľov 2/ až 5/ a v návaznosti na návrh zo strany navrhovateľov zároveň pripustil zmenu návrhu tak, ako žiadali navrhovatelia v odvolaní.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne rozhodol.

Súd prvého stupňa sa v prvom rade správne vypořiadal s otázkou nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., kedy dospel k záveru, že nie je a nemôže byť naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je na liste vlastníctva zapísaná v prospech navrhovateľov, nakoľko týmto spôsobom nedôjde k žiadnej zmene v postavení navrhovateľov. V tomto smere neobstojí konštatovanie navrhovateľov v odvolaní, že uvedeniu tejto nehnuteľnosti - domu do petitu návrhu došlo len omylom, nakoľko súd je petitom návrhu ako takým v celom rozsahu viazaný a pokiaľ nemali v záujme určovať vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorej sú vlastníckmi, nič im nebránilo v tom, aby návrh aj v prípade chybného uvedenia tejto časti nehnuteľnosti do petitu návrhu zobrali späť, čo však neurobili a preto v tejto časti bol návrh správne zamietnutý.

Tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa v celom rozsahu s týmto konštatovaním stotožňuje, podstatou návrhu zo strany navrhovateľa bolo určenie, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, parcely č. 344 a 345 v inej výmere ako je zapísaná na liste vlastníctva v ich prospech. Ako vyplýva z LV č. 330 parcela č. 344 na liste vlastníctva má výmeru 738 m² a parcela č. 345 má výmeru 528 m². Navrhovatelia žiadali, aby súd určil ich vlastnícke právo k parcele 344 vo výmere 655 m² a k parcele 345 vo výmere 644 m². Ťažko tu hovoriť o naliehavom právnom záujme vo vzťahu k parcele 344 o výmere 655 m² pokiaľ navrhovatelia figurujú ako podieloví spoluvlastníci tejto parcely o výmere 655 m². Rovnako ťažko hovoriť o naliehavom právnom záujme v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na určenie vlastníctva k parcele 345 v časti 528 m², ktorú majú zapísanú na LV č. 330. Rovnako ani v tejto časti nevidel odvolací súd naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva navrhovateľov k týmto častiam sporných nehnuteľností.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje v konaní, ktoré predchádzalo tomuto konaniu vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. NM 3C/535/2002 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne 17Co/248/2007 sa pôvodne označení navrhovateľa, resp. ich právni predchodcovia domáhali proti odporkyni vypratania časti pozemkov 344 a 345 k.ú. G. na tom skutkovom základe, že hranica medzi pozemkami pôvodne označených navrhovateľov a pozemkami odporkyne a to parcely 346 a 347 je rozdielna podľa mapy pozemkovej knihy. V tomto predchádzajúcom konaní bolo zo strany súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím krajského súdu jednoznačne konštatované, že predmet sporu odporkyňa užíva a zároveň nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu nadobudla odporkyňa do svojho vlastníctva vydržaním. Vec bola po právnej stránke odôvodnená ust. § 126 a § 130 ods. 1 OZ, kedy k zákonným predpokladom vydržania patrí, že nadobúdateľ je oprávneným držiteľom vo veci celú vydržaciú dobu ako aj nepretržitost' vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby. V tomto rozhodnutí sa konštatuje, že odporkyňa, resp. jej právni predchodcovia boli minimálne od vypracovania geometrického plánu Michala Fraňa zo dňa 16.12.1986 v dobrej viere, že časť pozemku navrhovateľov, resp. ich právnych predchodcov, na ktorej bol postavený rodičovský dom odporkyne a

neskôr na jeho mieste aj plot a stavba šopy vedľa neho patrí do ich vlastníctva, pričom nehnuteľnosť nerušené užívali až do roku 1997, keď zo strany navrhovateľa začal byť spochybňovaný priebeh hranice pozemkov účastníkov o čom svedčí záznam zo dňa 10.05.1997, zapísaný na Obecnom úrade Modrová. Potom v návaznosti na § 134 ods. 1 OZ je potrebné konštatovať, že oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite po dobu 10 rokov v držbe, ak ide o nehnuteľnosť. Toto rozhodnutie teda bolo založené na tom skutkovom základe, že min. v roku 1977 už uplynula lehota 10 rokov, na základe ktorej možno konštatovať, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva odporkyňou vydržaním.

Preto neobstoja námietky zo strany navrhovateľov v odvolaní, že súd prvého stupňa mal zamerať svoje dokazovanie na okolnosti, ktoré vznikali medzi účastníkmi konania po roku 1997 a to s poukazom na vyššie uvedené. Okrem toho odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podstata odvolacích námietok zo strany navrhovateľov spočíva v revízii predchádzajúceho rozhodnutia vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 3C/535/2002, ktoré by svojim spôsobom mohli predstavovať návrh na obnovu konania, avšak nemôžu byť predmetom konania o určenie pri určovacej žalobe z dôvodov vyššie uvedených. Preto sa odvolací súd ani odvolacími námietkami spočívajúcimi v spochybňovaní držby zo strany odporkyne, prípadne v spochybňovaní geometrických plánov, ktoré boli podkladom konania na Okresnom súde v Trenčíne odvolací súd ďalej nezaoberal.

Preto v konečnom dôsledku krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pričom nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa v časti, kde rozhodoval o náhrade trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyne v odvolacom konaní bola priznaná ich náhrada za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu 60,07 eur (§ 11 ods. 1 písm. a/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.), 1 x režijný paušál 7,81 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), 20% DPH zo sumy 67,88 eur - 13,58 eur (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), teda spolu 81,46 eur voči navrhovateľom, ktorí v odvolacom konaní úspech nemali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.